

Вълшебната гжска

9

Господаритѣ на Пенча
Днеска готвятъ гжска пакъ,
Ала знае той, че нему
Ще се падне само кракъъ.
Госпожата е свидлива,
Съсъ скжпернишко сърце...
Що да стори той, да хапне
Самъ отъ гжшето месце?
Дълго смѣта, и рѣши се —
Чудна мисълъ го огрѣ:
Скришомъ въ печената гжска
Той единъ мѣхуръ заврѣ.

Ето, носи я въ чения
Господарката сама,
Пенчо души отдалеко
Тая сладка миризма.

